

EGY HASZNÁLATI UTASÍTÁS UTÓIRATA

„bűl az én, bevül a MI”
(N. Stănescu / Szilágyi D.)

itt vagy. pislogsz. éledezel. mintha valaminek a kezdetén volnál.
mozogsz, holott mozdulatlan anyagból gyúrtalak.
innentől fogva gyönyörködöm benned.
az izmok halvány mosolyra húzzák ajkaid.
teszik a dolgukat.
ahogy mozdulsz, láthatóvá válik egy kis pigmenthiba az arcodon.
én tettem oda. élethűbbé tesz.
egyre inkább hasonlítasz magadra. ilyenek képzeltelek.
felém fordulsz.
itt vagyok.
mintha nem tudnád, mivégre a látás, átnézel rajtam.
az okozat szem elől téveszti okát.
tekintet ébred öntudatra a szemgolyóban.
nagy dolog!
hét foton ráesik a pálcikára, és te azt mondod: látok.
az idegsejtek kapcsolati mintázatába
belekódoltam az ismereteket –nem más ez, mint finomhangolás.
nem léteznél az anyag és az anyag hibái nélkül.
becsüld meg magad.
ne hagyj el.
verj át.
oktass ki.
adj fel.
csak legyen valami közöd hozzám.
tagadj meg.
mindegy, hogyan viszonzol.
megálmodtalak, mialatt azt hittem, hogy álmatlanul forgolódom.
a magad ura vagy. gügyögsz, bukdácsolsz.
észreveszed a hasonlóságokat, de nem ismered fel az egyediséget.

nem tetszik semmi, és nem undorodsz semmitől.
örömöd nem telik, és nem leszel soha bánatos.
tudat és meggyőződés nélkül hiteted el magadról,
hogyan van értelmű.
hogyan létezésed hasznos és szükségszerű.
mintha élnél.